

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 477/2010-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. novembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B, vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 7/2005 a jeho rozsudkom č. k. 8 C 7/2005-83 z 26. novembra 2008 a uznesením č. k. 8 C 7/2005-121 z 29. septembra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. septembra 2010 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základných práv zaručených v čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 7/2005 a jeho rozsudkom č. k.

8 C 7/2005-83 z 26. novembra 2008 a uznesením č. k. 8 C 7/2005-121 z 29. septembra 2009.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ 26. októbra 2004 podal okresnému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu proti spoločnosti B., a. s., Ž., o neplatnosť zmluvy o výkone správy a vrátenia preplatiek. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 8 Ro 104/2004 a následne pod sp. zn. 8 C 7/2005. Uznesením z 20. septembra 2005 okresný súd prerušil predmetné konanie do právoplatného skončenia veci vedenej Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. Ps 12/04 o spôsobilosti sťažovateľa na právne úkony. Sťažovateľ podal odvolanie proti uzneseniu okresného súdu o prerušení konania, o ktorom Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) rozhodol uznesením č. k. 7 Co 36/2007-62 z 23. februára 2007 tak, že potvrdil označené uznesenie okresného súdu. Dňa 12. júna 2008 podal sťažovateľ predsedovi okresného súdu sťažnosť na prieťahy v konaní, na ktorú predseda okresného súdu listom sp. zn. 1 SprS/201/2008 zo 7. júla 2008 oznámil, že vybavovanie napadnutej veci je poznačené právoplatným rozhodnutím o prerušení konania, po rozhodnutí Okresného súdu Bratislava II vo veci sp. zn. Ps 12/04 sudca vo veci koná. Rozsudkom z 26. novembra 2008 okresný súd žalobu sťažovateľa v celom rozsahu zamietol a nepriznal sťažovateľovi trovy konania. Proti predmetnému rozsudku podal sťažovateľ odvolanie. Okresný súd uznesením zo 4. februára 2009 uložil sťažovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie. Dňa 16. júla 2009 sťažovateľ zaslal okresnému súdu doplnenie odvolania. Krajský súd uznesením č. k. 6 Co 124/2009-115 z 30. júna 2009 zrušil rozsudok okresného súdu z 26. novembra 2008 a vrátil mu ho na ďalšie konanie z dôvodu, že nerozhodol o žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu, a uznesením č. k. 6 Co 220/2009-117 z toho istého dňa zrušil uznesenie okresného súdu zo 4. februára 2009 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okresný súd 2. septembra 2009 vyzval sťažovateľa na predloženie potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch v lehote 10 dní. Dňa 29. septembra 2009 okresný súd uznesením zamietol žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu, proti ktorému podal sťažovateľ odvolanie. Krajský súd uznesením sp. zn. 6 Co 245/2010 z 10. augusta 2010 potvrdil uznesenie okresného súdu z 29. septembra 2009.

Sťažovateľ namieta, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 7/2005 a jeho rozsudkom č. k. 8 C 7/2005-83 z 26. novembra 2008 a uznesením č. k. 8 C 7/2005-121 z 29. septembra 2009 boli porušené jeho základné práva zaručené v čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 7/2005 došlo k porušeniu základných práv sťažovateľa zaručených v čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu v označenom konaní konať bez ďalších prietáhov a priznal mu primerané finančné zadostučinenie v sume 5 000 €. Zároveň požiadal o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom konania pred ústavným súdom je tvrdenie sťažovateľa, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 7/2005 a jeho rozsudkom č. k. 8 C 7/2005-83 z 26. novembra 2008 a uznesením č. k. 8 C 7/2005-121 z 29. septembra 2009 došlo k porušeniu základných práv zaručených v čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

1. K namietanému porušeniu označených práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 7/2005 a jeho rozsudkom č. k. 8 C 7/2005-83 z 26. novembra 2008

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej

lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04).

Z obsahu sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie označených práv postupom okresného súdu, a z jej príloh vyplýva, že v čase jej doručenia ústavnému súdu (8. septembra 2010) už tvrdené porušovanie označených práv netrvalo. Rozsudok okresného súdu č. k. 8 C 7/2005-83 bol vyhlásený 26. novembra 2008.

Z uvedeného vyplýva, že od 26. novembra 2008, keď sťažovateľom napadnutý rozsudok okresného súdu č. k. 8 C 7/2005-83 bol vyhlásený, do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu, t. j. 8. septembra 2010, bez akýchkoľvek pochybností uplynula sťažovateľovi lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť v tejto časti po predbežnom prerokovaní odmietol ako oneskorene podanú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. K namietanému porušeniu označených práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 7/2005 a jeho uznesením č. k. 8 C 7/2005-121 z 29. septembra 2009, ktorým zamietol žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu

Ústavný súd poukazuje na to, že z citovaného čl. 127 ústavy vyplýva, že ústava rozdeľuje ústavnú ochranu základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z príslušnej medzinárodnej zmluvy medzi všeobecné súdy a ústavný

súd, pričom systém tejto ochrany je založený na princípe subsidiarity, ktorý určuje aj rozsah právomoci ústavného súdu pri poskytovaní ochrany týmto právam a slobodám vo vzťahu k právomoci všeobecných súdov (čl. 142 ods. 1 ústavy), a to tak, že všeobecné súdy sú primárne zodpovedné za výklad a aplikáciu zákonov, ale aj za dodržiavanie základných práv a slobôd (čl. 144 ods. 1 a čl. 152 ods. 4 ústavy).

Ako teda vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu je daná iba vtedy, ak o ochrane základných práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd. Právomoc ústavného súdu je preto v týchto prípadoch subsidiárna. O ochrane práv sťažovateľa, ktorých porušenie namieta, vo vzťahu ku konaniu okresného súdu, ktorý vo veci rozhodol uznesením z 29. septembra 2009 a proti ktorému sťažovateľ podal odvolanie, rozhodoval v odvolacom konaní krajský súd uznesením sp. zn. 6 Co 245/2010 z 10. augusta 2010, ktorým potvrdil rozhodnutie okresného súdu. Vzhľadom na uvedenú zásadu subsidiarity preto nie je v právomoci ústavného súdu preskúmať konanie okresného súdu vedené pod sp. zn. 8 C 7/2005 a jeho uznesenie z 29. septembra 2009.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť v časti namietajúcej porušenie základných práv postupom okresného súdu v predmetnom konaní a jeho uznesením z 29. septembra 2009 po predbežnom prerokovaní odmietol pre nedostatok svojej právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody a skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. novembra 2010